

Curt i intens itinerari amb la petja de l'escalda més clàssica i lògica. La via aprofita una magnífica i vertical fissura que ratlla mitja agulla i que ens permet evolucionar amb moviments francs i atlètics fins arribar a la delicadíssima travessa que ens mena a la primera reunió, on haurem de ser extremadament curosos amb el rocam. La segona tirada, menys exigent però bellament clàssica, aprofita un diedre de llibre per guanyar el cim d'aquesta modesta agulla que mira cap a l'extrem més oriental del Montroig. La via resta pràcticament desequipada essent molt grans les possibilitats d'auto-assegurar-nos en tot moment.

Via: Vidal-Farreny
Zona: Camarasa
Dificultat: V+ (MD)
Dificultat obligada: V+
Grau d'exposició: Alt
Grau de compromís: Mitjà

• Llargària: 65 metres

- Equipament: Via pràcticament des-equipada. La primera reunió és sobre burins i convé reforçar-la, igual que la segona, d'un sol parabolt.
- Material: Joc complert de friends i tascons. Alguna baga llarga per reforçar la role 1 amb llaçant un bloc.

Orientació: OestValoració: ****

Aproximació:

Circulem per la C-13 direcció Tremp. Un cop passat el poble de Camarasa, tot just abans de creuar el riu prenem un trencall a mà dreta. Seguim per la carretera circulant pel costat del riu fins que arribem a un pont i un hangar. Deixem el vehicle allí i reculem uns 200 metres per la carretera fins que trobem un corriol que puja fent ziga-zagues cap a unes torres d'alta tensió. Des d'allí ja veurem l'agulla i arribar-hi és evident.

L1(V+)

La via s'inicia al vessant sud de l'agulla (dreta) per al cap d'uns metres passar cap al vessant oest. Aquesta primera tirada és vertical, mantinguda i demana una escalada força atlètica. Ataquem directament una evident fissura que als primers metres fins i tot desploma lleugerament i seguim sense entretenir-nos gaire fins arribar a una escarpia on ens podem assegurar bé. A partir de l'escarpia derivem lleugerament cap a l'esquerra fins atènyer una nova fissura, més ampla i agraïda a l'hora d'equipar. Un tac de fusta de la primera ascensió ens avisa que anem per bon camí. Seguim amb uns metres d'escalada preciosa per la fissura, física i amb bona presa tota l'estona. A la part de dalt la fissura deriva cap a l'esquerra i

s'estreta; és aleshores quan hem de flanquejar cap a l'esquerra per anar a buscar la primera reunió. Atenció amb el flanqueig perquè haurem de passar per una llastra molt precària, baixant una miqueta per trobar bons peus i tornant a remuntar fins la reunió, que és de tres burins bastant atrotinats. Aquesta role la podem reforçar llaçant un bloc i/o amb un friend gran. 45 metres, una escarpia.

L2(V)

La segona tirada és molt més curta, però no per això menys bella. Sortim cap a la dreta a buscar un fantàstic diedre. El pas més complicat és per entrar-hi, on haurem de fer un pas d'equilibri per situar-nos al diedre. Un cop dins l'escalada esdevé de llibre, amb bona presa i dificultats raonables fins arribar al cim. Pel camí trobarem un bon clau. La reunió la muntem sobre un sol parabolt, per tant convé reforçar-la. 20 metres i un clau.

Descens:

Per baixar hem anar a buscar una instal·lació d'una via esportiva que puja per la cara est. Haurem de fer una desgrimpada delicada encordats per atènyer la instal·lació. Ràpel de 40 metres fins al coll entre l'agulla i la paret. D'allí anem a buscar el camí per on hem pujat.

El que més m'ha agradat:

- Primera tirada de cinc estrelles, mantinguda, atlètica i amb bons cantells tota l'estona.
- Diedre perfecte al segon llarg.
- Ombra fins a les dues de la tarda, bon destí per dies calorosos.

El que no m'ha agradat tant:

- Roca molt delicada abans d'entrar a la primera reunió. Molt de compte!!
- Primera reunió força atrotinada.